

Online recensie Niet doen! © Knack Focus

Peter De Graef en Bruno Vanden Broecke zoeken zingeving tussen de chips in 'Niet doen!'

28/03/19 om 10:19

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

Peter De Graef en Bruno Vanden Broecke delen engagement, bekommernis én humor in *Niet doen!*, waarin ze als een broederduo de westerse handel en wandel becommentariëren.

© Karolina Maruszak

'Welk beeld drukt genadeloos uit hoe verwend we zijn?', moeten Peter De Graef en Bruno Vanden Broecke gedacht hebben toen ze een decor zochten dat even veelzeggend als goedkoop was. De vondst: een paar zakken chips over de scène strooien en die tijdens de voorstelling bij mekaar vegen. De zin van deze onzin? Anno 2019 zijn mensen in bepaalde delen van de wereld zo verzadigd dat ze basisvoedsel tot spotgoedkope snack verwerken en die gedachteloos opeten voor de buis. Of bij mekaar vegen op de bühne.

Dat klinkt nogal zwaar. Die zwaarte gaan De Graef en Vanden Broecke allerminst uit de weg in *Niet doen!*, waarin ze twee broers vertolken. **Maar de heren delen naast engagement en bekommernis ook bakken spelgeesting én humor. Dat blijkt uit hoe ze op de scène staan en wat ze vertellen in dit stuk.**

De Graef opent de voorstelling in korte broek, simpel T-shirt en sandalen. Hij nodigt het publiek uit mee te doen aan een denkexperiment dat ons terugkaatst naar de meest wanhopige momenten tijdens de niet te begrijpen wiskundelessen.. 'Stel u een oneindig vlak voor...', zo begint het experiment. Het goede nieuws is: De Graef beséft dat en speelt er ook mee. 'Dit hadden jullie niet verwacht hé? Wel, theater moet verrassen en dat doet deze scène'.

Peter De Graef zit gebeiteld in zijn rol van de levenswijze, zachteardige man die zijn broer al zingend tot rust tracht te brengen. Vanden Broecke verrast met zijn vertolking van een nietsontziende, keiharde Joris.

Pas dan beent Vanden Broecke - strak in het pak - op met de simpele mededeling dat er bloed bij zat. Samen met De Graef fileert hij, laverend tussen wat de heren 'afvalzinnen' noemen en oneliners als 'In elke mens woont vriendschap' of 'In onze superefficiënte wagens zitten we super eenzaam te wezen', de manier waarop westerlingen in het leven staan en onthullen ze de manier waarop zij overleven.

Elk representeren ze een uiterste van het spectrum. Bernard - de rol van De Graef - is degene die zich afvraagt wanneer de rechtspraak entertainment is geworden en wanneer je alle speltbroden zal opeten die je met je dikke spaarboek zal kopen. Aan de andere kant van het spectrum schreeuwt Joris zijn gelijk uit over leugenachtige praktijken van banken die je een woonlening geven en biedt hij een inkijk in hoe je je fortuin wél moet vergaren. Zijn inzicht is op z'n zachtst gezegd onthutsend... Zonder teveel te verklappen: er hangt blijkbaar niet enkel bloed aan zijn stoelgang...

Peter De Graef zit gebeiteld in zijn rol van de levenswijze, zachteardige man die zijn broer al zingend tot rust tracht te brengen. Vanden Broecke verrast met zijn vertolking van een nietsontziende, keiharde Joris. Zijn gezicht van staal smelt pas als het applaus klinkt.

Aan alles is voelbaar hoe de twee geschaafd hebben aan hun tekst. Ze spelen een statement over verspilling, geldzucht en een collectief wegstijgen van de essentie van het leven. Daartegenover plaatsen ze de haast onverwoestbare liefde tussen de twee broers. Blijkbaar bleef er weinig tijd en (budgettaire?) ruimte over om meer te doen met die chips dan ze in het rond zwieren en bij mekaar vegen. Maar goed, waarom malen om chips als tekst en spel van sterrenniveau zijn?

Niet doen! van Bruno Vanden Broecke en Peter De Graef reist tot 1 juni door Vlaanderen. Alle info: www.jimmiedimmick.be

Link: <https://focus.knack.be/entertainment/podium/peter-de-graef-en-bruno-vanden-broecke-zoeken-zingeving-tussen-de-chips-in-niet-doen/article-review-1445537.html>